

Franc Ferjan, fotograf Podobe raja • Naravoslovna fotografija

Franc Ferjan, fotograf Podobe raja

Jurij Kurillo

Če si rojen, po Prešernovo, v »Podobi raja« in če tam potem kot fotograf še vse življenje živiš, ni nič čudnega, da je to tudi tvoj glavni motiv. In prav to lahko rečemo za našega današnjega gosta *Proteusove* fotografske rubrike Franca Ferjana (1947) z Bleda. Ker pa strogi gospodje iz Mednarodne zveze za fotografsko umetnost (FIAP) na naravoslovnih fotografijah ne dovolijo nobene sledi človeka, naši bralci tega motiva pač ne bodo videli.

Franc Ferjan se je srečal z ljubiteljsko fotografijo že leta 1973 v kranjski Iskri, kjer je delovala fotografska in filmska skupina kot pridružena sekcija Fotokluba Janeza Puharja iz Kranja. Ta je bil s svojo »kranjsko šolo« - fotografijami z obširno belo, navadno zimsko podlago in drobnimi temnimi detajli - med najboljšimi klubi v takratni državi. Vodilni člani - Janez Marenčič, Tone Marčan, Marko Aljančič in drugi - so bili vzor mlajšim članom, tudi Francu Ferjanu. Tisti čas

se je kajpak vse začelo v pravi fotografski temnici s povečevalnikom, kemikalijami in fotografskim filmom ter papirjem. V male in velike skrivnosti tega dela je našega sogovornika uvajal tudi Marjan Černe iz Radovljice.

Kot domala večina takratnih ljubiteljskih fotografov je začel z vzhodnonemško praktico, ki ni bila draga, ponujala pa je kar nekaj dobrih izmenljivih objektivov. Pozneje je prešel na Canonov EOS, ki še danes dobro deluje. Filmi so bili sprva črno-beli domače znamke Efke, nato pa je prišel na vrsto še boljši ilford. Pritegnila ga je tudi barvna fotografija z diapozitivi firm Agfa,

Jetrník se predstavi.

Foto: Franc Ferjan.

Pinoža (Fringilla montifringilla), zimska gostja iz severnih iglastih in brezovih gozdov. Foto: Franc Ferjan.

Kodak in nazadnje Fuji. Še danes ima nekaj dobro ohranjenih diapozitivnih barvnih posnetkov iz let od 1975 do 1978.

Zanj se je pričela digitalna doba leta 2007, ko se je spet zatekel k že preizkušeni japonski znamki Canon. Z njihovim aparatom EOS 40D je zelo zadovoljen.

Kakor je izjavil v intervjuju za *Nedelo* (3. julija 2011), dela v formatu RAW, a je »računalnik zame še vedno mučilna priprava«. Če izvirni posnetek ni dober, tudi z računalnikom ni mogoče delati čudežev.

Že ob njegovi ustanovitvi se je včlanil v fotoklub Triglavskega narodnega parka, kjer ima obilo priložnosti, da sodeluje tako ali drugače z drugimi fotografi, ki sta jim pri srcu iskanje in upodabljanje motivov iz narave. V nasprotju z večino ga niso pritegnili plesi ruševcev ali prski jelenov, pač pa je svoj objektiv rajši usmeril bolj »k tlom«, kjer se ob vsakem letnem času ponujajo večjemu očesu zanimivi motivi. Ker je rad v naravi, se mu že v bližini rojstnega kraja ponujajo

najrazličnejši drobni prizori, ki jih je mogoče ujeti v makrofotografskem načinu. Čeprav je danes oborožen z digitalno tehniko – ob kateri sicer množica fotografirajočih ljudi »strelja« vseprek –, deluje premišljeno in si vzame za vsak, dolgo iskani motiv veliko časa. Rož denimo nikoli ne odtrga, pač pa jih skuša upodobiti v njihovem naravnem okolju.

Za fotografski delovni čas – od kar je že tri leta upokojen, ga ima dovolj – si izbere začetni ali končni del dneva. Metulje denimo fotografira najrajši v zgodnjih jutranjih urah, »da mi ni treba tekati za njimi«. Takrat so pač še malo otrpli in večkrat celo lepo posuti z rosnimi kapljicami. Bliskavice ne uporablja zaradi motečih odsevov, ki bi se pojavili na gladki kutikuli žuželk. Zato pritrdi aparat na stojalo, po potrebi pa uporabi tudi odsevník, ki dosvetli motiv z mehko svetlobo. Za upodabljanje ptičev si postavi v bližini poseben šotor, v katerem ga potrpežljivo čakanje večkrat nagradi z

Cvetlični pajek z bogatim plenom. Foto: Franc Ferjan.

dobrim motivom. Pri tem uporablja Canonov iztegljivi objektiv z goriščnico 100-400 milimetrov.

Krajino fotografira večinoma v jutranjih urah, še pred sončnim vzhodom in še nekaj časa po njem. Rad ima atmosferske posebnosti, ki pričarajo prav posebna vzdušja in razpoloženja. Zato ga jasno nebo, brez oblakov, za fotografiranje ne navduši. Kaže pa, da izdajatelji razglednic, tudi blejskih, ne vidijo radi, da bi turisti na »Podobi raja« opazili kakšen moteč oblaček ...

Lisarja v družbi debeloglavčka. Foto: Franc Ferjan.